

Arrest

nr. 180 162 van 23 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 29 oktober 1993 in het dorp Jacar in het district Ceel Buur van de provincie Galgudud. U bent van de Murosade-clan (< Hawiye). U was hulpje in de winkel van uw moeder waar u levensmiddelen en maaltijden verkocht. Uw vrouw, dochter en moeder wonen nog in Jacar. Uw vader, werkzaam voor de luchtmacht, woont al een geruime tijd in Mogadishu waar hij een nieuwe familie heeft.

U ging sinds uw zesde verjaardag bij uw vader in Mogadishu wonen. In 2007 vertrok u omwille van de oorlog naar Saudi-Arabië en u keerde in januari 2014 terug naar Somalië. U ging terug bij uw moeder in Jacar wonen.

U verklaart dat jongeren van Al-Shabaab u kwamen vragen om bommen, geweren en munitie te bewaren in de winkel van uw moeder. U wou dit niet doen maar werd verplicht om mee te werken. U werd een tweede keer gevraagd met hen mee te werken. U deed dit niet, werd meegenomen en vier dagen opgesloten. Onder voortdurende mishandeling gaf u uiteindelijk toe waarna u werd vrijgelaten. U diende beschikbaar te blijven.

U besloot echter te vluchten en eind maart begin april 2015 ging u terug naar Mogadishu bij uw vader wonen. U bleef daar ongeveer een maand en omdat u zag dat ook uw vader niet in veiligheid leefde, besloot u het land te verlaten. Daarna reisde u via Turkije en een u onbekend land naar België waar u op 6 mei 2015 aankwam en op 7 mei 2015 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw geboorteakte met vertaling en vijf foto's neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 13 november 2015, p. 2 en CGVS dd. 16 september 2015, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er ernstige geloofwaardigheidsproblemen rijzen bij uw bewering dat u in het dorp Jacar in het district Ceel Buur van de provincie Galgudud gewoond hebt en daar voor uw vertrek naar België woonachtig was.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw geografische kennis over het dorp Jacar en bij uitbreiding het district Ceel Buur uitermate beperkt is. De kennis die u over uw regio van herkomst heeft, komt dan weer ingestudeerd over. U geeft blijk van enige kennis inzake dorpen die rondom uw dorp liggen. U stelt namelijk dat Gal Hareri, Bargaan, Ul Jaraad, Tawfiq en Daac in de buurt zijn (CGVS dd. 16 september 2015 p. 4). Toen u echter gevraagd werd om Gal Hareri en Bargaan te situeren, verklaart u dat deze dorpen naast elkaar op dezelfde weg naar het oosten liggen (CGVS dd. 16 september 2015 p. 4). Uit informatie echter blijkt dat dit niet het geval is. De dorpen liggen op verschillende wegen. Bargaan ligt ten zuidoosten van Jacar en Gal Hareri ligt ten noordoosten van Jacar.

Het is bovendien opmerkelijk dat u niet kunt aangeven welk dorp u eerst tegenkomt als u vertrekt vanuit Jacar (CGVS dd. 16 september 2015 p. 5). Verder stelt u dat u op weg naar Gal Hareri geen andere dorpen tegenkomt (CGVS dd. 16 september 2015 p. 4). Uit informatie blijkt echter dat u voorbij Cali

Bubaal en Dhega Gaab dient te gaan alvorens in Gal Hareri terecht te komen. Toen u uitdrukkelijk gevraagd werd of u Cali Bubaal kende, verklaart u dat dit een naam van een u onbekend persoon is (CGVS dd. 16 september 2015 p. 16). Dat u de link niet legt met het dorp is uitermate vreemd. Gevraagd naar dorpen in de westelijke richting stelt u Ceel Buur, Ceel Shil en Ul Jaraad te kennen. Er dient opgemerkt te worden dat Ceel Buur en Ul Jarad in de noordwestelijke richting liggen. Verder dient opgemerkt te worden dat u de dorpen op weg naar Ceel Buur niet blijkt te kennen. U kende enkel Diri. Er zouden nog andere plaatsen zijn maar deze zouden geen naam hebben (CGVS dd. 16 september 2015 p. 5). Het is weinig aannemelijk dat u maar één dorp kent op weg naar Ceel Buur, een dorp dat bovendien op geen enkele beschikbare kaart werd teruggevonden. Daaraan toegevoegd ligt het door u aangehaalde Ul Jarad samen met vele andere dorpen op de weg naar Ceel Buur. Dat u daarvan niet op de hoogte blijkt te zijn toont aan dat uw kennis beperkt is en bovendien een niet doorleefd en ingestudeerd karakter vertoont. U kent ten slotte Osweyne dat ten zuiden van uw dorp ligt. Echter toen u gevraagd werd, of u het dorp Shaway kende, kon u dit niet situeren. U stelde dat het mogelijk is dat zo'n dorp bestaat maar heeft geen idee waar het zou kunnen liggen (CGVS dd. 16 september 2015 p. 16). Uit informatie blijkt dat dit dorp op minder dan tien kilometer ten zuiden van uw dorp gelegen is. Dat u dit dorp Shaway niet kent maar wel een dorp Osweyne dat veel verder gelegen is, is niet uitermate opmerkelijk en wijst opnieuw op een ingestudeerd karakter van uw kennis met betrekking tot uw regio van herkomst.

Gevraagd naar de districten van Galgudud haalt u naast Ceel Buur en Dhusamareeb, Coor Ceel en Matabaan aan (CGVS dd. 16 september 2015 p. 17). Van Coor Ceel en Matabaan blijkt uit voorhanden zijnde informatie dat dit geen districten van Galgudud zijn. Dat u ook Ceel Dheere – waarvan de districtsgrens op enkele kilometers van uw dorp gelegen is – Cabudwaaq en Cadaado niet aanhaalt is onbegrijpelijk. U kon bovendien niet aangeven welke districten er aan uw eigen district grensden. Dat u ook verkeerdelijk stelt dat uw dorp tot het district Gal Hareri behoort is uitermate opmerkelijk (CGVS dd. 16 september 2015 p. 17). Het is bovendien frappant dat u in eerste instantie met betrekking tot Dhusamareeb verklaarde dat dit een plaats is in Somalië en dat het een hoofdstad is van een bepaalde provincie (CGVS dd. 16 september 2015 p. 16). Pas na de pauze kon u herinneren dat deze stad in uw eigen provincie gelegen is (CGVS dd. 16 september 2015 p. 17). Dat u in eerste instantie niet kan aangeven dat Dhusamareeb de hoofdstad is van uw eigen provincie Galgudud maar pas na de onderbreking van het gehoor, kan niet overtuigen. Er moet geconcludeerd worden dat uw bewering tijd te hebben doorgebracht in Jacar en in het district Ceel Buur, uitermate ongeloofwaardig is.

Ook uw beperkte kennis over recente incidenten in het district Ceel Buur ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot uw herkomst uit het district Ceel Buur. U verklaart namelijk dat er in Ceel Buur niet gevochten werd met Al-Shabaab omdat niemand, zelfs de regering niet, het durfde of kon opnemen tegen Al Shabaab (CGVS dd. 16 september 2015 p. 21). Nochtans blijkt uit informatie dat Al-Shabaab en AMISOM een bittere strijd uitvochten om Ceel Buur in maart en april 2014, een tijd na uw vermeende aankomst in Jacar. Daarbij zouden de regeringstroepen gesteund door AMISOM de stad overgenomen hebben en werden de troepen geïsoleerd toen Al-Shabaab de stad afsloot van de buitenwereld. Bevoorrading was onmogelijk en er waren verscheidene gevechten omdat AMISOM Ceel Buur wou ontzetten.

Uw verklaring dat de regering eerst Lower Shabelle, Middle Shabelle en Hiraan moest veroveren om tot bij jullie te geraken houdt evenmin steek (CGVS dd. 16 september 2015 p. 21). Volgens informatie is in die regio's de regering al geruime tijd aanwezig en in verschillende steden zoals Beledweyne, Afgooeye en Balcad namen ze er eind 2011 en in de loop van 2012 de politieke macht over. Van u als inwoner van Jacar in het laatste jaar voor uw vertrek naar België kan verwacht worden dat u op zijn minst een idee hebt waar de regering aan de macht is. Daaraan toegevoegd blijkt dat u evenmin op de hoogte bent van de machthebber in het district Ceel Buur op het moment van uw vertrek uit de regio. Toen u de naam Noor Hassan Guutaale, de districtscommissaris van Ceel Buur op het moment van uw vertrek uit Ceel Buur, werd gegeven verklaarde u niet te weten wie dit was (CGVS dd. 16 september 2015 p. 14). Er dient dan ook besloten te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit en verblijf in Jacar in het jaar voor uw vertrek naar België.

Er dient verder worden toegevoegd dat uw verklaringen over de groepering Ahlu Sunna Waljama'a (ASWJ) strijdig is met informatie in handen van het CGVS. U verklaart namelijk dat ASWJ tegen de regering was en samenwerkte met Al Shabaab.

U verklaart bovendien dat u getuige was van een vergadering tussen de twee groepen in uw dorp Jacar (CGVS dd. 16 september 2015 p. 17-18). Uit informatie blijkt echter dat Al Shabaab en ASWJ aartsvijanden zijn en regelmatig onderling vechten. ASWJ vecht dan ook aan de zijde van de regering.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Jacar gelegen in het district Ceelbuur van de regio Galgadud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jacar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Wat betreft de kopie van uw geboortecertificaat die u aanbracht moet worden gesteld dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Bovendien moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Somalische documenten erg onzeker is. Bronnen die de uitgifte van documenten in Somalië beschrijven, wijzen steeds op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)-documenten. Zowel autoriteiten in Somalië als buiten Somalië, moeten zich baseren op de verklaringen van de aanvragers. Somalische documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Somalische asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. In verband met de foto's die u neerlegt moet worden opgemerkt dat uit deze foto's niets kan worden afgeleid over de identiteit van de personen die er op staan afgebeeld of waar deze foto's exact genomen zijn. Bovendien kan terecht opgemerkt worden dat vier van de vijf foto's, foto's zijn van een verblijf, al dan niet toeristisch, in Saudi-Arabia. Deze kunnen dus geenszins een bewijs vormen voor uw herkomst uit Jacar in het district Ceelbuur van de regio Galgadud. Van de andere foto, waarvan u verklaart dat deze genomen is bij het huis van uw vader in Mogadishu, kan niet afgeleid worden waar deze genomen werd en deze vormt evenmin een bewijs van herkomst uit Jacar. De voorgelegde foto's en het geboortecertificaat kunnen zodoende de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst niet herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 16 september 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er

geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst van de regio. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS dd. 16 september 2015 p. 24). Er werd u ook gevraagd of u zeker niet vroeger vertrokken was uit Somalië dan u aangaf (CGVS dd. 16 september 2015 p. 29). Bij het begin van het gehoor werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd ook beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS dd. 16 september 2015 p. 2).

Daarna werd u tot twee maal toe geconfronteerd met het feit dat er verschillende zaken waren waardoor besloten diende te worden dat u niet afkomstig zou zijn van Jacar. Daarop stelde u van Jacar afkomstig te zijn, daar altijd verbleven te hebben en dat u alles vertelde (CGVS dd. 16 september 2015 p. 25). U verklaart tevens dat het mogelijk is dat u verkeerd begrepen werd. U verklaarde uw hele leven in Jacar te hebben gewoond en van daar vertrokken te zijn naar België. U zou er nooit weggeweest zijn.

Toen u echter een laatste kans kreeg om de waarheid te vertellen verklaarde u pas toen dat u uit Saudi-Arabië bent teruggekeerd naar Jacar in 2014 (CGVS dd. 16 september 2015 p. 25). U zou er problemen gehad hebben met Al-Shabaab en zou via Mogadishu naar België gekomen zijn. U verklaarde toen geboren zijn in Jacar en vanaf uw zesde levensjaar tot uw vertrek naar België bij uw vader in het district Hamar Jajab van Mogadishu gewoond hebben (CGVS dd. 16 september 2015 p. 26). U verklaarde verder dat u sinds 2007 tot 2014 in Saudi-Arabië woonachtig was. U zou er uitgewezen zijn en daarna één nacht in Mogadishu gebleven zijn om dan terug te keren naar Jacar, waar uw moeder woonde (CGVS dd. 16 september 2015 p. 29). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verblijf in Jacar in het laatste jaar voor uw vertrek naar België. In het gehoor dd. 13 november 2015 werd u nogmaals geconfronteerd met het feit dat er geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat u naar Jacar terugkeerde. U stelt dat u in de war was en niet zo goed met data om kunt omdat u weggetrokken bent van problemen. U stelt dat het voor een mens makkelijk is om iets te vergeten (CGVS dd. 13 november 2015, p. 24). Deze verklaringen kunnen echter niet overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Volledigheidshalve dient, gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië en de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw verblijf in Jacar, in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu worden toegevoegd. U verklaart namelijk dat u in Mogadishu woonde sinds u zes jaar was en tot u vertrokken bent naar Saudi-Arabië in 2007.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia" van juni 2014 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van Al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van Al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van Al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatieke konvooien. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door Al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door Al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, meestal bomaanslagen en verder verschillende incidenten tussen veiligheidsdiensten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat Al-shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald.

Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig

is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en Al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van Al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

De verzoekende partij voegt foto's bij het verzoekschrift.

Verwerende partij voegt bij de aanvullende nota van 23 september 2016 een update van de veiligheidssituatie in de Somalische hoofdstad Mogadishu van 6 september 2016.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de "artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het art. 62 van de vreemdelingenwet; schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting; Schending van het redelijkheidsbeginself".

Verzoeker "kan het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissing". Hij wijst erop dat hij het geweld zelf heeft meegemaakt als slachtoffer bij van foltering door Al-Shabaab leden.

Verzoeker meent dat het commissariaat-generaal een vooringenomen positie tijdens het verhoor innam "door reeds tijdens het verhoor de verzoeker onder druk te zetten en te verklaren dat de verzoeker niet

afkomstig is uit zijn beweerde streek in Somalië, noch dat hij over de Somalische nationaliteit zou beschikken, noch dat hij recentelijk uit Somalië afkomstig is. (Verhoor CGVS p24-25/33)".

Verzoeker is er zich nochtans van bewust van het belang volledig te zijn en heeft alles ook zo goed als hij kan verwoord tijdens het verhoor. *"Er dient onderstreept te worden dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet betwijfelt dat de verzoeker een vader heeft in Mogadisho die dagelijks blootgesteld wordt aan geweldadige situaties als overheidsmedewerker".*

"Ook alle documenten die de verzoeker had, heeft hij voorgelegd. Allemaal om zijn medewerking te benadrukken. Het commissariaat-generaal benadrukt het belang van documenten voor te leggen om zijn identiteit te bewijzen in de motivering van de beslissing, om dan evenwel te verklaren dat de voorgelegde documenten moeilijk verifieerbaar zijn aangezien hij uit Somalië komt en zulke documenten bijna onmogelijk te verkrijgen zijn. Dit is een straatje zonder einde."

Verzoeker meent ook dat het normaal is dat hij weinig over zijn geboortedorp weet nu hij op zijn 6 jaar vertrok naar Mogadishu, dat de problematiek met Al-Shabaab een niet te onderschatten probleem is, dat het evenmin vreemd is dat *"verzoeker bij zijn terugkeer naar Somalië uit Saoedi-Arabië, weinig informatie kon verschaffen over zijn geboortedorp. Verzoeker heeft zijn moeder meerdere malen bezocht in Jacar, maar verbleef vooral in Mogadisho bij zijn vader en dit over een periode van 1 jaar."*

Verzoeker voegt foto's toe om aan te tonen dat zijn vader en hij op hetzelfde plaats gewoond hebben in Mogadishu. Hij herhaalt dat hij door de Al-Shabaab op een geweldadige wijze ontvoerd werd en vier nachten en 5 dagen mishandeld werd.

Inzake de subsidiaire bescherming heeft de verzoeker er ernstige vragen bij dat de commissaris-generaal zijn beslissing gebaseerd heeft op de COI-Focus van 19 februari 2016. Hij meent dat de motivering omtrent de subsidiaire bescherming een standaard motivering van de commissaris-generaal betreft en als de commissaris-generaal een afdoende onderzoek heeft gevoerd, in overeenstemming met zijn onderzoeksplicht, naar de actuele veiligheidssituatie in Mogadishu.

Verzoeker erkent dat vele Somali uit de diaspora teruggekeerd is naar Mogadishu en ook uit buurlanden, waaronder Kenia, keren Somaliërs massaal terug. Hij stelt: *"Gevolg is volgens het commissariaat-generaal dat de economie stijgt, minder werklozen etc, terwijl Al-Shabaab vaker aanslagen pleegt. Het klopt dat Al-Shabaab steeds meer terrein verliest tegen de federale overheid van Somalië die gesteund wordt door de Afrikaanse Unie. Wat men hier over het hoofd ziet, is hoe meer druk komt te staan tegen Al-Shabaab, hoe gruwelijker hun aanvallen. Zo plegen ze aanslagen ver buiten Somalië. Verzoeker verwijst naar de aanslagen in het winkelcentrum van Westgate Nairobi, Kenia. Dat de slachtoffers voornamelijk politiek getint zijn is simpelweg een fabel. Verzoeker wenst wel hier te verwijzen naar de functie van zijn vader. Hij is een politieagent bij de luchthaven. Omwille van zijn functie loopt zijn hele familie in gevaar. Als vergelding kan dit tellen voor Al-Shabaab.*

Toch mogen de burgerslachtoffers niet onderschat worden. Tegenover de voetballende jongens in Lidobeach waar het commissariaat naar verwijst als voorbeeld voor een zorgeloos leven in Mogadisho staan de recente aanslag op die zelfde strand. Daarbij dient onderlijnd te worden dat het CGVS de complexe veiligheidssituatie erkent. Het is niet alleen complex, maar vooral willekeurig.

Hoewel de Raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, kan zij wel in casu oordelen in volheid van bevoegdheid".

"De verzoeker verzoekt de Raad in hoofddorde om het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen op grond van bovenstaande informatie".

Ondergeschikt verzoekt verzoeker de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de Commissaris-Generaal nu hoe dan ook vast staat dat de beslissing niet gestoeld is op alle actuele informatie en de beslissing niet genomen is gebaseerd op een grondig onderzoek.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekende partij steunt zijn vertrek uit Somalië op de problemen die hij in het dorp Jacar in het district Ceel Buur van de provincie Galgudud had met de Al Shabaab.

2.4. De commissaris-generaal heeft dan ook verzoeker nuttig ondervraagd over zijn kennis van dit dorp en district. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing terecht kon besluiten dat verzoekers geografische kennis over het dorp Jacar en bij uitbreiding het district Ceel Buur uitermate beperkt is. Enerzijds heeft verzoeker dorpen in de omgeving van Jacar opgesomd maar bleek dat hij deze niet kon situeren ten opzichte van zijn eigen dorp (CGVS dd. 16 september 2015 p. 4). Een dergelijke kennis komt dan ook ingestudeerd over te meer daar verzoeker onbekend bleek met het dichtstbijzijnde dorp terwijl kan vermoed worden dat dit desgevallend meerdere klanten kan aanbrengen, alsook met de nabijheid van het district Ceel Dheere waarvan de districtsgrens slechts op enkele kilometers van verzoekers dorp gelegen is (CGVS dd. 16 september 2015 pp. 5,17). Verzoeker kan dan ook niet aannemelijk maken in Jacar gewoond te hebben.

2.5. Voorts is onaanvaardbaar dat verzoeker verklaarde dat er in Ceel Buur niet gevochten werd met Al-Shabaab omdat niemand, zelfs de regering niet, het durfde of kon opnemen tegen Al Shabaab (CGVS dd. 16 september 2015 p. 21) terwijl uit het administratief dossier blijkt dat Al-Shabaab en AMISOM een bittere strijd uitvochten om Ceel Buur in maart en april 2014, een tijd na uw vermeende aankomst in Jacar. Daarbij zouden de regeringstroepen gesteund door AMISOM de stad overgenomen hebben en werden de troepen geïsoleerd toen Al-Shabaab de stad afsloot van de buitenwereld. Bevoorrading was onmogelijk en er waren verscheidene gevechten omdat AMISOM Ceel Buur wou ontzetten wat verzoeker in zijn dagelijkse leven moet ervaren hebben nu hij voor zijn moeder werkte die een winkel in levensmiddelen had met een restaurantje erbij.

2.6. Verzoeker had ook moeten weten dat de regio's rondom Jacar in handen waren van de Somalische regering en sedert eind 2011 en in de loop van 2012 ook verschillende steden zoals Beledweyne, Afgooye en Balcad (CGVS dd. 16 september 2015 p. 21).

Voorts kon verzoekende partij geen getuige zijn van een vergadering tussen Ahlu Sunna Waljama'a (ASWJ) en Al shabaab in zijn dorp Jacar (CGVS dd. 16 september 2015 p. 17-18) nu deze aartsvijanden zijn, regelmatig onderling vechten en ASWJ meevecht aan de zijde van de regering. Dergelijke verklaringen wijzen er dan ook op dat verzoeker niet bekend is met de essentiële veiligheidstoestand in Jacar, wat opnieuw onaanvaardbaar is en zijn aanwezigheid aldaar tegensprekt.

2.7. De commissaris-generaal kon dan ook op goede grond beslissen dat aangezien er geen geloof kan aan gehecht worden dat verzoeker voor zijn komst naar België in Jacar heeft verbleven, de beweerdelijke vervolgingsdaden aldaar van de Al Shabaab evenmin gegrond zijn.

Wat nog verzoekers stelling betreft dat wanneer hij onvoldoende informatie zou hebben verschaft, of niet detaillistisch genoeg zou hebben geantwoord, de verzoeker opnieuw had moeten opgeroepen

geworden, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker hiermee niet toelicht waarom hij niet meteen correct kan antwoorden. Immers zoals uit het CGVS-gehoor al blijkt kon verzoekende partij na de pauze leegtes invullen die hij intussen had kunnen opzoeken (*Het is bovendien frappant dat u in eerste instantie met betrekking tot Dhusamareeb verklaarde dat dit een plaats is in Somalië en dat het een hoofdstad is van een bepaalde provincie (CGVS dd. 16 september 2015 p. 16). Pas na de pauze kon u herinneren dat deze stad in uw eigen provincie gelegen is (CGVS dd. 16 september 2015 p. 17)*). De CGVS en de asielzoeker hebben er beiden alle belang bij dat de verzoekende partij meteen naar best vermogen antwoordt. Immers het is het geheel van de verklaringen, met alle leemtes en eventuele onvolmaaktheden, die de geloofwaardigheid van een asielaanvraag kan staven.

2.8. Waar verzoekende partij nog stelt *“Ook alle documenten die de verzoeker had, heeft hij voorgelegd. Allemaal om zijn medewerking te benadrukken. Het commissariaat-generaal benadrukt het belang van documenten voor te leggen om zijn identiteit te bewijzen in de motivering van de beslissing, om dan evenwel te verklaren dat de voorgelegde documenten moeilijk verifieerbaar zijn aangezien hij uit Somalië komt en zulke documenten bijna onmogelijk te verkrijgen zijn. Dit is een straatje zonder einde.”* Echter uit het administratief dossier en in bijlage bij het verzoekschrift blijkt enkel dat verzoekende partij foto's en een fotokopie van een geboorteakte neerlegt.

Verzoeker kan niet ernstig beweren dat uit deze foto's een identiteit, nationaliteit en een (permanente) verblijfplaats kan blijken. Wat betreft de fotokopie van een geboorteakte, nog daargelaten de betrekkelijke bewijswaarde van Somalische documenten, dient er bijkomend gewezen worden op vaste rechtspraak van de Raad dat geen geloof aan fotokopieën kan gehecht worden aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Ten slotte kan niet worden ingezien waarom verzoekende partij geen originele documenten neerlegt. Hij werd immers niet vervolgd door de Somalische overheid, hij reisde naar Saoedi Arabië en zijn vader had volgens zijn verklaringen een officiële baan bij de luchtmacht. Verzoeker kan dan ook minstens een gebrek aan medewerking worden verweten.

2.9. Verzoekende partij maakt aldus niet aannemelijk dat een gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 vluchtelingenrechtelijke zin,.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.10. Indien niet kan aangenomen worden dat verzoekende partij afkomstig is uit Jacar en indien verzoekende partij zelf stelt dat hij slechts kort in Mogadishu verbleven heeft na zijn terugkeer uit Saoedi Arabië waar hij van 2007 tot 2014 verbleven heeft, dan kan uit de bestreden beslissing niet blijken dat verzoekers nationaliteit wordt betwist. Dit klemmt te meer nu wordt aangenomen dat verzoeker naast Somalië enkel in Saoedi-Arabië verbleef. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient dan ook de subsidiaire bescherming ten opzichte van Somalië te onderzoeken wat hij heeft gedaan niettemin deze paragrafen aanvangen onder de bewoording 'volledigheidshalve'.

2.11. Uit de gegevens die thans kan blijken dat verzoeker in 1993 geboren is. Verzoeker verklaart vanaf zijn 6 jaar (1999) tot 2007 bij zijn vader in Mogadishu te hebben gewoond en daarna vertrok is naar Saoedi-Arabië. De Raad stelt vast dat verzoekende partij ook over zijn verblijf in Saoedi-Arabië tekortschiet aan zijn medewerkingsplicht en nalaat om alle nuttige elementen over zijn verblijf in Mogadishu en Saoedi Arabië aan te brengen, de wijze waarop hij gedurende 7 jaar in Saoedi-Arabië kon verblijven of over zijn verblijfstitel.

2.12. Hoe dan ook verzoekers familie woont, minstens deels, in Mogadishu zodat subsidiaire bescherming ten opzichte van de situatie in dit deel van Somalië dient onderzocht te worden.

2.13. Uit voorgaande blijkt dat verzoeker niet heeft aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

2.14. De bestreden beslissing steunt bij de beoordeling van de situatie in Mogadishu naast “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van januari 2014 en “*UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia*” van juni 2014, ook op de “*COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 19 februari 2016. Verwerende partij voegt bij haar nota nog de update “*COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 26 september 2016 (hierna: COI Focus, Mogadishu): “*Cedoca heeft zich voor dit onderzoek gebaseerd op een groot aantal publiek beschikbare lokale en internationale bronnen. Naast Somalische kranten en nieuwssites, zoals Horseed Media, Goobjoog News of Hiiraan Online, werden verschillende internationale media geraadpleegd, waaronder de British Broadcasting Corporation (BBC), Voice of America (VOA) of Al Jazeera. Cedoca deed verder een beroep op de publicaties van uiteenlopende internationale niet-gouvernementele organisaties (ngo's) zoals Human Rights Watch (HRW) of International Crisis Group (ICG), maar ook gouvernementele bronnen, zoals het Amerikaanse Department of State (USDOS) of Europese overheidsdiensten die country of origin information (COI) publiceren, en intergouvernementele bronnen, zoals de Verenigde Naties (VN) en haar verschillende instellingen of het European Asylum Support Office (EASO). Verder haalde Cedoca waardevolle informatie uit de publicaties van het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), een Brits universitair onderzoeksproject voor conflictanalyse. Ook de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) werd nader bekeken.*”.

2.15. Indien een onderzoek naar de actuele situatie in een land of regio steeds tekortkomingen kan bevatten, dan kan verzoeker niet stellen dat de commissaris-generaal geen afdoende onderzoek heeft gevoerd, in overeenstemming met zijn onderzoeksplicht, naar de actuele veiligheidssituatie in Mogadishu. Een dergelijke bewering is geenszins ernstig nu verzoeker bij enkele algemeenheden blijft die niet objectief ondersteund worden en voorts geen eigen informatie toevoegt die de bevindingen van de commissaris-generaal enigszins kunnen weerleggen of tegenspreken.

2.16. Voorop dient te worden opgemerkt dat indien noch de Raad, noch de commissaris-generaal beweren dat de situatie in Mogadishu geheel stabiel is geworden, dan kan uit punten 1 tot 3 van de COI Focus, Mogadishu wel blijken dat na 20 jaar burgeroorlog de politieke en militaire situatie van Somalië vanaf augustus 2011 ingrijpend gewijzigd is met de verdrijving van Al-Shabaab uit Mogadishu. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit en komt ook de havenstad Kismayo in handen van de regeringsgezinde troepen, het Somalische leger (hierna: SNA) en de African Union Mission in Somalia (hierna: AMISOM). In de tweede helft van 2012 worden politieke hervormingen opgestart die op 1 augustus 2012 leiden tot de goedkeuring van een voorlopige grondwet. Na een gespannen onderhandeling tussen de verschillende clans heeft een comité van clanhoofden in augustus 2012 de volksvertegenwoordigers aangeduid. Het parlement koos op 10 september 2012 Hassan Sheikh Mohamud tot president van de republiek en begin november 2012 trad er een door het parlement goedgekeurde regering aan.

Aldus nam de controle van het SNA over het Somalische grondgebied toe. Begin maart 2014 veroveren AMISOM en het SNA bijkomend gebied op Al-Shabaab in de regio's Gedo, Bay, Bakool, Hiiraan, Galgaduud, Shabelle Dhexe en Shabelle Hoose en na september 2014 de strategische kuststeden en acht steden, waaronder de bolwerken Barawe en Adale. Ook daarna neemt de coalitie steeds nieuwe steden en dorpen in. In maart 2016 slagen veiligheidsdiensten van Puntland en Galmudug erin om een grootschalige aanval van Al-Shabaab in Mudug terug te slaan.

2.17. Al-Shabaab, van zijn kant, probeert de situatie in gebieden die ze uit handen diende te geven te destabiliseren door hit-and-run-aanslagen en wraakacties. Na midden 2012 behield Al-Shabaab immers nog steeds de controle over het grootste deel van Zuid- en Centraal-Somalië en is Al-Shabaab ook nog steeds in staat spontane guerrilla-aanvallen uit te voeren.

Zo voert Al-Shabaab in 2015 en opnieuw in 2016 meermaals aanvallen uit op konvooien en posities van AMISOM, waaronder in de regio's Gedo (El Adde, januari 2016 en Bardere, augustus 2016), Baidoa (februari 2016) Shabelle Hoose, Hiraan (9 juni 2016), Middle Shabelle (mei 2016), in de stad Afgoye (februari 2016), en aanhoudend in de hoofdstad Mogadishu. Al-Shabaab oefent tevens een volledige maatschappelijke controle uit over de gebieden die ze in eigen handen heeft.

Niettegenstaande Al-Shabaab wel steun van de bevolking verliest omwille van de harde bestuursstijl en het geweld tegen de burgers, geniet Al-Shabaab toch nog steeds een zekere populariteit in bepaalde delen van het land waar de concurrerende belangen van diverse machtsgroepen Al-Shabaab in de kaart spelen. De zuivering binnen Al-Shabaab als gevolg van de nieuwe pro-IS groepen is volgens de experts een verklaring voor de golf van overlopers naar SNA. In 2016 krijgt Al-Shabaab ook militair af te rekenen met clanmilities. Ten slotte is niet onbelangrijk dat de Somalische regering verschillende

malen officieel verklaarde amnestie te verlenen aan militanten van Al-Shabaab die zich overgeven (COI Focus, Mogadishu, punt 3.1.1). Uit de COI Focus, Mogadishu blijkt nog dat Al-Shabaab aanhang verliest door zich te richten op onschuldige burgers. Anderzijds werd ook vastgesteld dat soldaten omwille van de onregelmatige verloning na hun training soms vertrekken naar clanmilities of naar Al-Shabaab.

2.18. Aldus duren de gewapende gevechten buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van Al-Shabaab staan verder. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. Het kan dan ook niet anders dan dat UNHCR in haar richtlijnen over terugkeer naar Zuid-en Centraal-Somalië van mei 2016 stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu en in de rest van Zuid-en Centraal-Somalië nog steeds instabiel is. UNHCR geeft daarbij aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “*conflict-affected areas*” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Echter nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt zowel uit de adviezen van UNHCR als uit de COI Focus, Mogadishu dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waar hij vandaan komt. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de herkomst uit Somalië, dient *in casu* de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

2.19. Om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren moeten diverse objectieve elementen meegenomen worden, waaronder het aantal burgerslachtoffers van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

2.20. Zoals hoger gesteld blijft Mogadishu onstabiel. Het is in deze context dat de veiligheidsanalyse van Mogadishu dient te worden gesitueerd. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en de update gevoegd bij de nota van verwerende partij kan blijken dat de aanslagen in Mogadishu in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, op diplomatieke konvooien en op grote zakenmensen. Anderzijds kan het geweld in Mogadishu ook de vorm aannemen van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door Al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters (COI Focus, Mogadishu, punt 4). Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers die toevallig in de nabijheid waren of tewerkgesteld waren waar de aanslagen zich voordeden. In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, worden deze aanvallen niet geminimaliseerd, noch wordt afbreuk gedaan aan het onveiligheidsgevoel dat hiermee gepaard kan gaan.

2.21. Ook verzoeker erkent dat vele Somali uit de diaspora teruggekeerd zijn naar Mogadishu en ook uit buurlanden, waaronder Kenia, keren Somaliërs massaal terug.

Hij stelt: *“Gevolg is volgens het commissariaat-generaal dat de economie stijgt, minder werklozen etc, terwijl Al-Shabaab vaker aanslagen pleegt. Het klopt dat Al-Shabaab steeds meer terrein verliest tegen de federale overheid van Somalië die gesteund wordt door de Afrikaanse Unie. Wat men hier over het hoofd ziet, is hoe meer druk komt te staan tegen Al-Shabaab, hoe gruwelijker hun aanvallen.*

Zo plegen ze aanslagen ver buiten Somalië. Verzoeker verwijst naar de aanslagen in het winkelcentrum van Westgate Nairobi, Kenia.”

Verzoeker kan menen dat *“de slachtoffers voornamelijk politiek getint zijn is simpel weg een fabel. Verzoeker wenst wel hier te verwijzen naar de functie van zijn vader. Hij is een politieagent bij de luchthaven. Omwille van zijn functie loopt zijn hele familie in gevaar. Als vergelding kan dit tellen voor Al-Shabaab.”* doch hij kan zich hierbij niet tot algemeenheden beperken. Nergens uit de toegevoegde

landeninformatie bij het administratief dossier kan afgeleid worden dat alle overheidspersoneel in Somalië, omwille van hun functie, systematisch het doelwit worden van Al-Shabaab. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar (COI Focus, Mogadishu, punt 4 en 5).

2.22. De Raad kan wel vaststellen dat de veiligheid in Mogadishu ingewikkeld en lastig blijft door de verscheidenheid aan strijdende partijen, de veelvuldige wijzigingen binnen en de overlappings van de verschillende groepen die voor veiligheid instaan, de verschillen in veiligheidsniveau per buurt, de mate waarin clanidentiteit de veiligheid beïnvloedt, en het feit dat de bronnen van bescherming ook de bronnen van onveiligheid kunnen zijn. Volgens de beschikbare informatie wordt de veiligheid van een persoon nog steeds in grote mate bepaald door de rol van de persoon in het publieke domein.

2.23. Uit de landeninformatie blijkt ook dat de UN Monitoring Group slechts een langzame vooruitgang ziet in de strijd tegen seksueel geweld. Wel werd voorzien in de aanstelling van vrouwelijke procureurs voor de vervolging van dergelijke misdrijven en in de ontwikkeling van wetteksten in de bestrijding van seksueel geweld en vrouwenbesnijdenis op federale en regionale niveaus. De Somalische regering verklaart in juni 2015 inspanningen te leveren om meer vrouwelijke politieofficieren te rekruteren en meer aandacht te schenken aan gendergerelateerd geweld (COI Focus, Mogadishu punt 8).

2.24. Het EHRM bevestigde in een arrest van september 2013 (EHRM, *K.A.B. v. Sweden*, no. 17299/12, van 5 september 2013) dat Al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Bij arrest van september 2015 (EHRM, *R.H. v. Sweden*, no. 4601/14, van 10 september 2015) bevestigde het EHRM dat er niet langer sprake was van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade loopt zoals bedoeld onder artikel 3 van het EVRM of artikel 15 c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn). Het "Upper Tribunal" stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en Al-Shabaab thans haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

2.25. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad, zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is voorts geenszins van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. Integendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Aldus blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations en van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer en elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

Zo ook stelt de Raad van State, Nederland, reeds in zijn arrest van 23 mei 2013, nr. 201302478/1/V2: *"Door de verbeterde veiligheidssituatie reisden (ook) veel Somaliërs uit Canada, de VS en Europa naar Mogadishu, op zoek naar mogelijkheden om zaken te doen, te investeren of zich politiek te profileren. Vluchten zaten in de verslagperiode vol met Somaliërs die zich ofwel een beeld wilden vormen van de situatie of terugkeerden. Er wordt heel veel gebouwd in Mogadishu. Somalische aannemers uit Engeland slepen contracten in de wacht. Ze passen zich snel aan en nemen de onveiligheid op de koop toe. Een Nederlands-Somalische zakenman, geflankeerd door een gewapende lijfwacht, verklaarde in een uitzending van het NOS- journaal op 18 juli 2012 dat Mogadishu 'veilig' is. In de wijk Hamar Weyne*

was al snel geen lege winkel meer te vinden. De prijzen van onroerend goed zijn het afgelopen jaar vertienvoudigd. Het huren van een winkelruimte kostte in september 2011 nog 20 USD, in augustus 2012 was dat minimaal 200 USD. De wegen van en naar het vliegveld zijn ten opzichte van de vorige verslagperiode enigszins verbeterd. Wel zijn er nu veel files en verkeersopstoppen, zoals bij het K4-knooppunt waar vijf wegen samenkomen.”.

2.26. Hoewel de veiligheidssituatie in Mogadishu, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, nog aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, dient evenwel besloten te worden dat dit niet het geval is voor verzoekende partij. Integendeel de persoonlijke problemen zoals hoger uiteengezet zijn niet geloofwaardig noch aannemelijk en kunnen dan ook niet leiden tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en dit niettegenstaande verzoekers vader lid is van het veiligheidspersoneel van de luchtmacht (CGVS-verhoor pp.13 en 27).

2.27. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Mogadishu beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.28. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.29. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.30. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK